

Dragi čitaoci iz Srbije,

Jedini način da istrpimo fizičke patnje jeste da se duhovno uzdignemo nad telom i prenesemo težište s tela koje pati, na – duh. Ali postoje još teže patnje – duhovne, kada nam se ruše planovi i nade, raspada budućnost i kada nam se čini da je izgubljen i poslednji oslonac. U tom trenutku, čovek koji ima veru, uzdiže se i nad duhovnom patnjom. Kada se raspada prolazno, potrebno je osloniti se na večno i onaj, koji spozna da je duša primarna, da je stvorena od Boga i da je na višem nivou jedno s Njim – može da izdrži sva iskušenja pri čemu neće posrnuti, neće se uništiti, već, obrnuto, – kroz ljubav prema Bogu će pronaći snagu i veru.

Patnja uzdiže našu dušu i ukoliko, pri stradanjima, sačuvamo ljubav i prihvatimo volju Božju, tada će Bog, uzimajući malo od nas, da nam daruje više. U Bibliji je napisano da onaj koga Bog voli – njega i kažnjava. Ali kazna nije osveta, već je vaspitanje, to je pomoć iz viših ravni. Onaj koji to shvata, gubitak pretvara u budući dobitak, zadobija novu budućnost i novu sadašnjost.

Narod Srbije je mnogo propatio, isto kao i ruski narod. Pravilno razumevanje patnje je ključ za spasenje i razvoj. Slab traži krivca, mrzi, tuguje i ljuti se, dok snažan u svemu vidi volju Božju i priliku za rast, poboljšanje sebe, promenu okruženja. Pravilan pogled na svet predstavlja zdravlje, spasenje i sreću za našu dušu.

Autor

18. septembar 2015.

OD AUTORA

Poštovani čitaocē, pre nego što počnete da se upoznajete s ovim štivom, proverite svoje emocionalno stanje. Naročito ne preporučujem čitanje ako osećate uvređenost, bes, ili druge negativne emocije prema bilo kome.

Pred vama nije samo nova knjiga o temi koja danas zanima mnoge, već je posredi predstavljanje originalnog koncepta razumevanja zakona duhovnog sveta, koji upravlja materijalnim svetom, kao i analiza mogućnosti ulaska u svet bioenergije.

Glavni cilj ove knjige je razumevanje zakona spoljašnjeg i unutrašnjeg čovekovog sveta, otkrivanje i proučavanje mehanizama koji njima upravljaju. U njoj su, osim toga, izložena i pravila ulaska u bioenergiju, budući da usavršavanje čoveka treba da otpočne sa razumevanjem sveta, razumevanjem njegovih zakona, spoznaje sebe kao dela jedinstvenog sistema Vasionē.

Današnje čovečanstvo, udaljilo se od duhovnih Prizvora, tako da je nalik brodu čija se posada posvađala, kapetana nema, trup je probijen, a motor je neispravan. Neki od članova posade već su počeli da shvataju šta se dešava, te su se pojavili pozivi na pomirenje i popravku broda. Ali glavna nevolja je u tome – i to nikome nije poznato – da se brod kreće u pravcu morskih grebena, tako da čak ni popravka motora bez promene kursa ne može spasiti brod i njegovu posadu.

Čovečanstvo se danas suočava sa opasnošću koja je mnogo ozbiljnija od nuklearne i ta opasnost je – raspad duha. Najstrašniji gubici su oni koje ne primećujemo, ne osećamo, jer smrt prvo nastupa na nivou polja, a zatim na nivou tela. Taj proces je danas blizu kritične tačke, s obzirom da ono što danas predstavlja naš duh, sutra i prekosutra će biti tela naše dece i unučadi. Prema tome, što je danas naš duh oštećeniji, time će biti oštećenije duhovno i fizičko zdravlje naših potomaka.

Informacija koju sam dobio, istražujući strukture biopolja čovečanstva, vrlo je ozbiljna. Duhovni potencijal, koji su prikupili sveci, vidovnjaci, osnivači svetskih religija, danas je skoro potpuno iscrpljen, a nerazvijen strateški način razmišljanja predstavlja ozbiljnu opasnost. Ogromne mogućnosti bioenergetike nisu usmerene na razumevanje sveta koji nas okružuje, na predviđanje i sprečavanje budućih problema, već na rešavanje primitivnih, taktičkih, trenutnih zadataka. Čovečanstvo je došlo do tačke posle koje sledi ili duhovni preporod, ili smrt. Spasenje je u individualnom duhovnom traganju svakog pojedinca, u spoznaji koliko je svako od nas odgovoran za sudbinu čovečanstva i život Vasiona.

Zamislite ovakvu sliku: čoveka, koji želi da bude vozač, smestili su u automobil, vezali su mu oči, stavili su mu volan u ruke, a zatim pokazali gde je papučica za gas, i na tome se obuka završila. Takav nivo znanja u oblasti bioenergetike sada je približan oslikanom primeru, i može se dobiti za vrlo kratko vreme, i za ne male novce u mnogobrojnim školama ekstrasenzorike. Te škole se međusobno razlikuju samo po “marki automobila” i “snazi

motora”, međutim, neophodno je početi od proučavanja saobraćajnih pravila i ustrojstva automobila.

Bez razumevanja sveta koji nas okružuje, kao i nas samih, bez ozbiljne pripreme, posledice ulaska u bioenergetiku mogu biti opasnije nego vožnja automobila vezanih očiju. Zbog toga je ova knjiga posvećena pravilima ponašanja u sferi duha.

Još jedno upozorenje: za potpunije otkrivanje teme prinuđen sam da pružim neke informacije u vezi s tehnikom ulaska u strukture polja. Ne savetujem nikome da, pročitavši ovu knjigu, pokuša da to isto uradi. To je opasno, ne samo za čoveka koji lakomisleno pokušava da ponovi moje iskustvo, već i za njegovu rodbinu. Time se može baviti samo veoma ograničen krug ljudi, koji imaju određene sposobnosti, i koji su prošli ozbiljnu pripremu.

I poslednje: mnogi čitaoci će se u ovoj knjizi sresti sa potpuno neočekivanom i novom informacijom, koja podseća na scene iz sveta fantastike. Ali ja sam istraživač, i koliko god vam navedene činjenice ili zaključci izgledali neverovatno, to je naša današnja realnost, mnogo puta proverena i potvrđena rezultatima mog rada.

POGLAVLJE 1.

KONCEPCIJA SISTEMA SAMOREGULACIJE POLJA I ISTORIJA NJEGOVOG RAZVOJA

Kad se jedan monah deset godina neprekidno molio Bogu za dar isceljivanja, i kad je primio dar, došao je kod svog duhovnika i ispričao mu o tome; ovaj mu je naredio da ide i da se moli Bogu da mu oduzme taj dar, i da mu daruje viđenje grehova svojih.

Rezultati mojih istraživanja iz oblasti bioenergetike proističu iz dvadesetogodišnjeg rada u ovoj oblasti, filozofskog posmatranja sveta, i, isto tako, iz ubedljivih dokaza osnovnih filozofskih i teorijskih pretpostavki kroz praktičan rad.

O čemu govori ova knjiga? Danas, pred čovečanstvom stoje veoma ozbiljni problemi, i od toga da li će ih rešiti ili ne, zavisi naša budućnost. Opšte je prihvaćeno shvatanje da su osnovni problemi proistekli zbog poremećenog ekosistema, opasnosti od nuklearnog rata i desetina drugih, spoljašnjih uzroka. U suštini, glavni uzrok problema leži u samom čoveku. Da bismo promenili svet, prvo se moramo promeniti mi, sami.

Promeniti sebe je mnogo teže nego promeniti okruženje – jer mi danas nemamo pokretače, sredstva, sisteme za radikalnu promenu svog načina razmišljanja, pogleda

na svet, svoje duhovnosti. Putevi koje su ponudili današnji filozofi i učitelji u najboljem slučaju su pokušaji da se preispita prtljag prikupljenih znanja, dok glavne snage treba da budu usmerene na razumevanje sveta, kao i pronalazačnije puteva za samorazvoj.

Da bismo promenili svet, uticali na njega, potrebno je da ga razumemo, jer razumevanje sveta je – početak njegove promene. Često koristimo iskrivljene predstave o svetu i naslepo pokušavamo da njime ovladamo, a u suštini ga uništavamo, gubeći pritom i sami sebe. Neophodno je da spoznamo stepen naše zavisnosti od sveta i povezanosti s njim, da spoznamo zakone po kojima svet živi i razvija se.

Istraživanja koja sprovodim imaju za cilj, pre svega, razumevanje onoga šta je čovek, njegova svest, podsvest i Vasiona.

Došlo je vreme da napustimo primitivne, materijalističke ideje o tome da čovek počinje i završava se fizičkim telom. Čovek je veoma složen informaciono–energetski sistem, koji se samo nekoliko procenata sastoji od fizičkog tela i svesti, a 95%–98% od informaciono–energetskih nivoa podsvesti, koji su nam potpuno nepoznati, kao što je to i Vasiona.

Baveći se pitanjima čovekovog zdravlja i preventivom bolesti, pre svega tražim uzrok njihove pojave, i svaki put se uveravam u neophodnost duhovnog usavršavanja čoveka. Nažalost, danas ne postoji jedinstven sistem znanja koji bi omogućio otkrivanje bioenergetskih sposobnosti bez štete po ljude. Mogućnosti bioenergetike su toliko velike, da ulazak u tu oblast mora da bude veoma oprezan, postepen, i trebalo bi da otpočne s razvojem ljudske etike. Etika i razumevanje sveta su najviši sistemi zaštite, a upravo tim

stvarima mi veoma slabo vladamo. Svako ozbiljno delovanje trebalo bi da bude dobro pripremljeno. Zanimarivanje takvog pristupa može, umesto duhovnog razvoja i blagotvornih promena, dovesti do degeneracije i smrti. Nažalost, taj trend se uočava, proces u zametku već postoji.

Pokušaću da otkrijem uzroke razočaravajućeg fizičkog stanja ljudi, da ukažem na mogućnosti i načine njegove promene, putem korekcije suptilnih struktura polja, da definišem šta je znalački odnos prema bioenergetici, prema razvoju ljudskih sposobnosti. U osnovi promene našeg duha, duše, mora se nalaziti razumevanje sveta koji nas okružuje, kao i maksimalna samodisciplina – koji su preduslov našeg opstanka. U ovoj knjizi je pružena informacija neophodna za spoznaju kompleksnosti problema, koji se danas nalaze pred svakim čovekom. Stvar je u tome da je u poslednje dve–tri godine došlo do naglog pogoršanja svih energetskih procesa na Zemlji i ono što se u hinduizmu zove karma, “zakon odmazde”, sada deluje deset puta brže nego ranije.

Prema novom razumevanju sveta išao sam tokom čitavog svog života. Od detinjstva sam osećao u sebi izuzetne sposobnosti, ali, intuitivno, nisam usmeravao svoje snage na njihovo razvijanje, već na razumevanje sveta, iz prostog razloga što sam uvek osećao da je razumevanje važnije od nagomilavanja i usavršavanja sposobnosti.

Mnogo puta sam čuo o moći prokletstva, o tome da se ono može prenositi u porodici nasleđem. U literaturi se može naći mnogo takvih primera. Na mene je vrlo snažan utisak ostavio slučaj, koji je opisala E. P. Blavacka u knjizi “Iz pećina i džungli Hindustana”, koju sam pročitao se-

damdesetih godina dvadesetog veka. U jednom indijskom naselju, Blavacka je razgovarala s potomkom nekada vrlo moćnog cara, koji joj je ispričao sledeće: tokom jednog svog putovanja car je, kao što je to bio običaj, bogato nagradio mudrace, ali je pritom zaboravio da jednom od prisutnih donese poklone, i ovaj je, smrtno uvređen, prokleo cara. Užasnut, car se bacio pred njegove noge i molio ga za oproštaj. I tad se desilo, po mom mišljenju, najinteresantnije. Mudrac je odgovorio da je prekasno: kletva je počela da deluje i bilo ju je nemoguće zaustaviti – car će izgubiti presto. Ali mudrac je obećao da će se potruditi da sačuva njegov život i živote njegovih potomaka. Tako se na kraju i dogodilo: car je izgubio presto, a njegovi potomci su se raštrkali širom Indije.

Moje putovanje u bioenergetiku, prolazilo je kroz poznanstvo s tehnikama magije, veštičarenja, s metodama narodnih iscelitelja i travara. Istraživao sam, putujući širom zemlje.

Svaki put, analizirajući novu informaciju, težio sam da nađem prauzrok, da razumem šta je uzrok porodičnih nesreća, zbog čega nastaju izumiranja loze, nasledne bolesti... Za mene je bilo potpuno očigledno da geni ne mogu da budu izvor te informacije, da ona mora biti sačuvana i preneti na potomstvo posredstvom polja. Kad je to ubeđenje dostiglo određeni nivo, meni je preostala samo ta "sitnica" – da u čovekovom polju pronađem strukture koje obavljaju taj zadatak: čuvaju i prenose informaciju iz pokolenja u pokolenja. Ove strukture, u čije sam postojanje čvrsto verovao, nazvao sam održivim informacionim grupacijama, i od sredine 80-ih godina prošlog veka uporno sam se trudio da ih i pronađem u čovekovom polju.

U tome sam uspeo početkom 1990. godine. Nekom prilikom, u Prvom medicinskom institutu, obratio mi se jedan od ekstrasensa s molbom da mu pomognem u rešavanju teškog slučaja. Kod pacijenta je bilo oštećeno energetska polje. Posle lečenja, kratkotrajno je obnovljeno, a zatim se ponovo pojavio rascep.

To što se kasnije desilo može se nazvati prosvetljenjem. Mlitavo polje pacijenta, slično vati, koje i danas doživljavam kao prazninu, neočekivano je postalo elastično, pri čemu sam osetio da ono reaguje na moj upliv. Osećao sam pod rukama moćne strukture koje su prolazile kroz mesta na kojima je polje bilo prekinuto.

Moja percepcija se odmah i u potpunosti izmenila: to što sam ranije doživljavao kao procep postalo je za mene stabilna struktura, koja izaziva deformaciju polja, kroz koju se dešava odliv energije.

Shvatio sam da sam u polju pronašao ono što mi zovemo "bolest", ono što definiše fizičko stanje čoveka. Bila je to kvalitativna promena mojih znanja, pošto se sada pojavila mogućnost da se dijagnostikuju bolesti pre njihove manifestacije na fizičkom nivou, odnosno mogućnost ne samo da se leči, već i da se deluje preventivno.

Odlučio sam da osposobim grupu profesionalaca – najboljih stručnjaka za uopštavanje iskustva i kolektivnu zaštitu, da ih obučim metodu rada i da se posvetim preventivnom lečenju mnogih bolesti. Na svu sreću, za to nisu bili potrebni nikakvi lekovi, već samo dobro vladanje metodom. Blažen je onaj koji veruje...

Lečio sam godinu dana, i verovao sam da te strukture definišu samo stanje tela. Međutim, postepeno su počele da

se nakupljaju činjenice koje se nisu uklapale u tu predstavu. U procesu lečenja, kod pacijenata se primetno menjao karakter, pa čak i sudbina. Analizirajući te promene, primetio sam da su karakter, sudbina i bolesti na neki način međusobno povezani, i da je ta veza multivarijantna. Uočene deformacije struktura polja manifestovale su se na razne načine: mogle su da budu različite bolesti, psihički poremećaji, patološke deformacije karaktera, traume, životni neuspesi. Dublje istražujući ove činjenice, došao sam do zaključka da su zdravlje, karakter, pa čak i sudbina čoveka određeni karmičkim strukturama. Sva informacija o čoveku i stanju njegovog tela kodirana je u polju, uz to postoji i dijalektička veza između struktura polja i fizičkih struktura, kao i njihovo uzajamno delovanje. Sudbina i karakter čoveka su takođe kodirani u strukturama polja, tako da, ukoliko se izvrši uticaj na njih, postepeno se mnogo toga može poboljšati.

Što sam duže to istraživao pojavljivale su se sve neverovatnije činjenice. Pokušaću da otkrijem dijapazon mogućnosti i metoda na primerima u lečenju različitih bolesti, korekciji komplikovanih životnih situacija, kako bih pokazao potencijal metoda na primeru testiranja događaja, objekata nežive prirode i drugih istraživanja.

U početku sam u svom radu koristio tradicionalan metod ekstrsenzornog energetskeg delovanja.

U bolnici je, u veoma teškom stanju, ležala jedna žena bolujući od edema pluća. Lekari su prestali da se nadaju njenom izlečenju. Na molbu ćerke pacijentkinje, otpočeo sam distanciono da je lečim. Posle izvesnog vremena, pacijentkinji više nije bila potrebna maska za kiseonik. Lekari nisu mogli da shvate šta se dešava. Pacijentkinji je očigledno bilo bolje, zarumenela se, uspravila se u postelji, tražila da jede iako je nekoliko dana pre toga odbijala hranu.

Drugi slučaj se desio sa mojim bratom, hirurgom. Operisao je stariju ženu kojoj je organizam bio veoma iscrpljen, i pritom je posekao ruku. Ruka i limfni čvorovi su otekli, došlo je do trovanja krvi. Njegovo stanje je bilo dosta teško, jer antibiotici nisu otklanjali infekciju. Pokušao sam da ga lečim i posle nekoliko minuta osetio je kao da su mu iglice bockale limfne čvorove. Zatim je otok postepeno počeo da se smanjuje, a sat vremena kasnije temperatura se normalizovala i otpočeo je proces ozdravljenja.

Na koji način sam počeo da lečim ljude? Oko desetak godina sam istraživao, proučavao literaturu istočnjačkih tehnika, imajući ideju o mogućnostima energetskog delovanja na čoveka. Jednom prilikom sam pokušao da lečim. Podstrek za to je bila poražavajuća činjenica iz biografije Raspućina. Autorka knjige o Raspućinu došla je kod njega potištena, jer joj je u Kijevu umirala prijateljica. Saznavši za to, Raspućin je obećao da će je spasiti. Stao je nasred sobe i na njene oči prebledeo. Bio je bled, poput voska; stajao je tako dva minuta, a zatim se opet zarumeneo u licu i rekao: "Sve je u redu. Tvoja prijateljica će preživeti". Posle nekoliko dana stigao je telegram u kome je pisalo da je život devojke van opasnosti.

Kada se mojim poznanicima razbolela ćerka, prvo su se kod devojčice pojavile boginje, a zatim otpočele komplikacije: meningitis i zapaljenje oba plućna krila, setio sam se Raspućina i odlučio da primenim svoju sposobnost. Žarko sam želeo da pomognem, zapravo javila mi se ogromna želja da ispunim svoju dužnost i, ukoliko postoji makar hiljaditi deo nade da primenim svoje sposobnosti. Jednog ponedeljka, oko dva sata popodne, koncentrisao sam se i

uputio devojčici svoju iskrenu želju za oporavkom. Pritom, fizički sam osjetio da se nešto promenilo, da sam izvršio neki uticaj. Pojavila mi se sigurnost da sam uspeo da pomognem. Kada sam dva dana kasnije sreo devojčicinog oca, saznao sam da joj se stanje poboljšalo.

- Kad je počelo poboljšanje? – pitao sam.
- Pre dva dana, u dva sata popodne, – glasio je odgovor.

Godine 1988., obratila mi se majka devojčice kojoj se naglo pogoršao vid. Lečili su je u Prvom medicinskom institutu, ali uprkos naporima lekara, uzrok bolesti nisu uspeli da ustanove, a vid se sve više pogoršavao. Infekciju nisu mogli da otkriju, a lečenje antibioticima nije davalo nikakve rezultate. Vid na levom oku je bio 6%, a na desnom 50%, i nastavljao je da se pogoršava. Počeo sam da radim distanciono sa devojčicom. Posle prvog tretmana primetio sam poboljšanje i predložio još 2–3 tretmana. Nakon dve nedelje devojčica se oporavila, a iz bolnice su je otpustili sa stoprocentnim vidom. Uzrok bolesti nisam pronašao, ali sam zaustavio proces i uspeo da joj povratim vid.

Prošlo je neko vreme. Devojčin vid je bio normalan, ali nakon nekoliko meseci odjednom su počeli da je bole bubrezi. Sa akutnim napadom bubrežne kolike odvezli su je u bolnicu. Davali su joj antibiotike, ali opet nije bilo nikakvog poboljšanja. Posle nekog vremena su je otpustili s lošim nalazima, dok su je bubrezi i dalje boleli. Obavio sam četiri tretmana, i opet je nastupilo potpuno izlečenje. Bio sam srećan: medicina je bespomoćna, lekovi ne pomažu, antibiotici ne daju nikakav rezultat, a ja sam pomogao.

Tada još nisam shvatao kako su međusobno povezani svi organi. Nisam još znao da bolest može da se premešta